

Mads Georg Hilkers 1. maj-tale

Taler

Mads Georg Hilker
Medlem af Rød-Grøn Ungdom

Dato

1. maj 2024

Sted

Blågårds Plads, København N

Kære kammerater,

Mit navn er Mads, og jeg har fået den store ære af at stå her, foran alle jer seje, skønne mennesker, på vegne af Rød-Grøn Ungdom denne 134. markering af Arbejdernes Internationale kampdag. Sidst, jeg stod her, var det med en guitar foran mig, så den her gang føler jeg mig en smule mere nøgen, men heldigvis får jeg lov at finde den frem igen om lidt.

Da jeg var helt ny i politik for lidt under to år siden, fyldte den faglige dagsorden ikke særlig meget i den offentlige debat. Især ikke når det kom til klimaet. Vores gamle allierede i Socialdemokratiet havde lavet en uheldig alliance med den sorte højrefløj, og de få klimatiltag, der så dagens lys, var uambitiøse og ramte socialt skævt. Og det, synes jeg, er en skam.

Jeg synes, det er en skam, fordi jeg drømmer om, hvilken forskel det kunne gøre, hvis det ikke kun var „skolestrejke for klimaet“ men „generalstrejke for klimaet“. Hvis ikke kun det var Extinction Rebellion, som gik ud og blokerede vejene foran Christiansborg men også en talstærk fagbevægelse. Hvis den grønne dagsorden var noget, som samlede i stedet for at splitte.

Skal vi lykkes med det, skal vi starte med os selv og blive bedre til at tydeliggøre alle de røde og grønne fællesnævner, der er. For hvordan vil vi nogensinde nå i mål med omstillingen, hvis dem, hvis hænder skal udføre den, ikke føler, de får noget ud af den? Hvis man bare hører, at klimahandling betyder mindre af alt og tab af arbejdspladser uden for de københavnske brokvarterer?

...

Parallelt med alt det her oplevede jeg også, hvordan Liberal Alliance fik bedre og

bedre tag i ungdommen – især den ungdom, som ikke bor i selvsamme brokvarterer. Og selvom de to problemstillinger ikke umiddelbart minder om hinanden, tror jeg alligevel, at de kan løses ad samme veje.

Vi lever i en tid, hvor individualismen går sin sejrsgang. Unge drenge flokkes til Alexander Vanopslagh og hans letfordøjelige floskler om personlig frihed. Gamle fællesskaber smuldrer, når nye generationer får at vide, at de godt kan selv, for så lyder fagforeningernes paroler om fællesskab og sammenhold som håbløs radiostøj fra en fjern fortid.

Vi har altså en generation, som endnu ikke har lært, hvad vi kan, når vi står sammen. Som ikke har oplevet, at verden kan forandres skulder ved skulder. Og hvis vi vil gøre os nogen som helst forhåbninger om, at de vil lære det, bliver vi nødt til at sørge for, at hver og en af dem bliver taget rigtig godt imod. Det gælder især, når vi rækker ud til dem, vi ikke har haft fat i længe.

Det er unge, som på trods vælger en erhvervsuddannelse og skal være med til at skabe fremtidens bæredygtige samfund, men som aldrig har oplevet en generalstrejke. Unge som ikke ved, hvilken samfundsforandrende kraft, der ligger i en samlet arbejderklasse, og derfor ikke kan se en mening i at engagere sig i fællesskab og fagforening, når Liberal Alliance siger, at du alligevel bedst kan selv. Og det er altså svært at opbygge en stærk fagbevægelse uden nye, unge kræfter til at tage over for fortidens kæmper.

...

Vi unge på venstrefløjen ved godt, hvordan man arrangerer en stor demonstration i klimaets navn. Til gengæld ved vi ikke, hvordan en strejke ser ud og hvad, den kan. Vi ved knapt nok, hvordan vi overhovedet får folk til at strejke. Vi ved kun, at strejker før i tiden har ført til store forbedringer for rigtig mange mennesker, og at det er noget, vi for alvor har brug for nu. Derfor skal vi ikke kun kunne demonstrere. Vi skal også kunne række ud, organisere os på tværs og lære at bruge den strukturelle magt, der ligger i at være de mange.

Men vi er altså nye. Og forhåbentlig bliver vi endnu flere nye. Derfor vil det kræve tålmodig og måske en smule hjælp fra dem, som ikke er så nye, hvis vi skal lykkes med det her. For det kan lykkes. Hvis vi giver plads til hinanden, plads til at lave fejl og være uvidende, kan vi skabe en ny bevægelse, der kombinerer det

røde og det grønne. En bevægelse bygget på det fundament, fortidens arbejderkampe har støbt for os.

Det kommer til at kræve meget af os alle, men det har det altid gjort. For vi er aldrig dem med kapital i ryggen, så vi må klare os med hinanden. Sådan kommer nemlig det til at kræve lidt mindre af os hver især.

Min drøm er, at vi sådan stadig kan nå at skabe et fællesskab omkring en bæredygtig fremtid ved at vise og insistere på, at vi bedst kan sammen. Ved at vise hvordan vi – ikke socialdemokraterne og resten af højrefløjen – har de rigtige løsninger på en grøn omstilling, som kommer os i mål på en måde, der kun gør ondt på overklassen.

Så kammerater. Lad os – ung som gammel, land som by – skabe et fællesskab, en rød-grøn fremtid kan vokse ud fra – væk klimakrisens sorte skyer. Lad Socialdemokratiet, højrefløjen og deres venner i den danske magtelite vide, at vi ikke falder for deres splittende retorik. Og lad os gå mod Fælleden om lidt med håb og tro på en bedre, rødere og friere verden.

Men først skal vi synge // tak for jeres tid.

God 1. Maj.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mads-georg-hilkers-1-maj-tale>